

Til lovforslag nr. L 5. Ændringsforslag stillet den 23. april 1997 uden for betænkningen

Ændringsforslag

til 2. behandling af

Forslag til lov om kunstig befrugtning i forbindelse med lægelig behandling, diagnostik og forskning m.v.

Af *Kim Behnke* (FP):

Ny paragraf

54) Efter § 2 indsættes som ny paragraf:

»§ 018. Kunstig befrugtning må ikke tilbydes kvinder, hvis kvinden eller hendes partner er misbrugere af narkotika eller alkohol eller lider af en alvorlig psykisk sygdom.«

Ny paragraf

55) Efter § 29 indsættes som ny paragraf:

»§ 019. I lov om sygehusvæsenet, jf. lovbeholdning nr. 687 af 16. august 1995, som ændret ved lov nr. 1121 af 20. december 1995, foretages følgende ændring:

1. I § 5 indsættes efter stk. 5 som nye stykker:

»Stk. 6. Personer, som behandles med kunstig befrugtning ved en amtskommunes sygehusvæsen, afholder de udgifter, der er forbundet med behandlingen.

Stk. 7. Sundhedsministeren fastsætter nærmere regler for beregning og betaling af de udgifter, som er nævnt i stk. 6.«

Stk. 6-13 bliver herefter stk. 8-15.

Bemærkninger

Til nr. 54

Som lovforslaget er formuleret, indeholder det en række kriterier for, hvornår der kan tilbydes behandling med kunstig befrugtning, og hvornår der ikke kan. Der er ingen sociale eller

andre kriterier, som kan begrunde, at der ikke tilbydes behandling. Også hensynet til barnets tarv og senere opvækstbetingelser lades uomtalt.

I det omfang samfundet aktivt går ind og tilbyder behandling, forekommer det rimeligt, at der i videst muligt omfang tages hensyn til barnet. Der bør derfor åbnes mulighed for, at den behandlende læge kan nægte at tilbyde kunstig befrugtning til personer med misbrugsproblemer eller til personer, som lider af en alvorlig psykisk sygdom.

Lægens afvisning af behandling vil naturligvis hvile på en lægefaglig vurdering og kan inddrage vurderinger fra andre relevante myndigheder (det sociale system) og andre behandlingsinstitutioner, ligesom den praktiserende læge er central i denne forbindelse.

Til nr. 55

Behandling med kunstig befrugtning er ikke en behandling, som det offentlige sygehusvæsen skal stille vederlagsfrit til rådighed. Der er ikke tale om en sygdom, men om at nogle mennesker vælger at lade sig behandle, medens andre vælger behandling fra og enten forbliver barnløse eller eventuelt adopterer. Den samme valgsituation gør sig ikke gældende i forbindelse med sygdomsbehandling.

Det foreslås derfor, at den person/det par, som behandles med kunstig befrugtning ved det offentlige sygehusvæsen, selv afholder de udgifter, som er forbundet med behandlingen. Det foreslås endvidere, at sundhedsministeren kan fastsætte nærmere regler for beregning og